AMIGOE

prèkè
rots in branding

Maandag 14 december 2015 • Jaargang 131 nr 286 • Abonnementsprijs Afl 32,50 • Losse nummers. Afl 1,50 • zaterdag met Ñapa Afl 1,75

Wetsvoorstel Gelijke Behandeling ingediend

Omgekeerde bewijslast voor discriminatie en intimidatie

Van links naar rechts: Statengriffier jacqueline Williams, vicevoorzitter Chris Dammers en AVP-parlementariër Desiree de Sousa-Croes.

ORANJESTAD — AVP-parlementariër Desiree de Sousa-Croes is al langer van mening 'dat het in Aruba nog niet zo is dat iedereen gelijke kansen krijgt en op gelijke voet kan deelnemen aan onze samenleving'. Daarom overhandigde zij afgelopen week het wetsvoorstel Gelijke Behandeling aan de vicevoorzitter van de Staten, Chris Dammers. Als dit voorstel wordt goedgekeurd, kan iedereen die zich gediscrimineerd of geïntimideerd voelt aangifte doen zonder bewijslast. Ook moet er, gelijktijdig met de invoering van de wet, een commissie Gelijke Behandeling komen die onderzoek kan doen naar discriminatie.

door onze verslaggever
Franciska Groen

'Discriminatie wegens godsdienst, levensovertuiging, politieke gezindheid, ras, geslacht of op welke grond dan ook, is niet toegestaan'. Dat is reeds geregeld in zowel artikel 1 van de Grondwet van het Koninkrijk als in artikel 1 van de Arubaanse Staatsregeling. "Aruba kent echter geen anti-discriminatie wetgeving. Wel kent Aruba sinds kort anti-discriminatie artikelen in het arbeidsrecht", schrijft Croes in de Memorie van Toelichting behorende bij het wetsvoorstel.

"Als je de Nederlandse Algemene Wet Gelijke Behandeling (AWGB) erop na leest, is mijn initiatief enigszins anders, waardoor het niet voldoet aan het concordantiebeginsel (wetten binnen Koninkrijk moeten zoveel mogelijk gelijkluidend zijn, red.) in verband met de Hoge Raad die recht moet kunnen spreken in geschillen binnen het Koninkrijk", laat Croes vanochtend aan *Amigoe* weten. "Maar het is naar mijn mening uitgebreider. En wat in Nederland in verschillende wetten is geregeld, daar wordt in de AWGB naar verwezen, wordt in mijn Landsverordening geregeld."

Positieve discriminatie
Het wetsvoorstel verbiedt dat in het maatschappelijk verkeer onderscheid wordt gemaakt op bovengenoemde gronden. Wel mag er onderscheid gemaakt worden in bijvoorbeeld nationaliteit of geslacht als het de bedoeling is om ongelijkheid tussen groepen te verminderen of op te heffen. Door bijvoorbeeld zogenaamd voorkeursbeleid of diversiteitsbeleid. Personeelsbeleid kan er namelijk op afgestemd zijn om allochtonen en autochtonen gelijke kansen te bieden of om gelijke kansen te creëren voor alle leeftijdsgroepen en voor mensen met een (arbeids)handicap.

Niet bindend
Met de invoering van de wet Gelijke Behandeling moet er ook een commissie Gelijke Behandeling ingesteld worden. Deze kan desgevraagd of op eigen initiatief een onderzoek instellen en geeft vervolgens een 'niet bindend oordeel'. Een persoon of instantie die door de commissie in het gelijk is gesteld, kan hiermee dus geen gelijk afdwingen. "Daarvoor moet men naar de rechter. Dit zal echter niet vaak nodig zijn. In Nederland is gebleken dat de oordelen van de commissie meestal worden opgevolgd."

Feiten Iemand die meent zodanig behandeld te worden dat dit in strijd is met de wet Gelijke Behandeling moet hiervoor feiten kunnen aanvoeren. Maar deze heeft, anders dan voorheen, geen bewijslast meer. Tot nu geldt het principe 'wie stelt, bewijst'. Met de invoering van de wet is sprake van een omkering van de bewijslast. Degene tegen wie aangifte is gedaan, bijvoorbeeld een werkgever, moet bewijzen dat niet in strijd met de wet is gehandeld. De bewijslastverdeling komt daarmee, volgens het wetsvoorstel, tegemoet aan de benarde bewijspositie van het slachtoffer. "Tegelijkertijd doet deze regeling recht aan de processuele belangen van de wederpartij en de mogelijkheden zich tegen de vordering te verweren." Het slachtoffer moet (seksuele) intimidatie of discriminatie namelijk wel aannemelijk kunnen maken. "Een blote en ongefundeerde stelling of beschuldiging is onvoldoende." De wederpartij moet bewijzen dat niet in strijd met het verbod is gehandeld. Het wetsvoorstel wordt, voordat behandeling door het parlement plaatsvindt, aangeboden aan de Raad van Advies (RvA) die advies op het voorstel uitbrengt.